

Καλογεράκης Ηρακλής: Τουρκική και η Γαύδος λόγω Μπαρμπάρουσα!

Οι άρχοντες της γειτονικής μας Τουρκίας έχουν εγκλωβιστεί στον λαβύρινθο των φιλοδοξιών τους και δεν βρίσκουν τον δρόμο προς την ηρεμία, την ευημερία και την ευτυχία. Είναι δε τόσο προσκολλημένοι στο παρελθόν και επηρεασμένοι από τα φιλόδοξα όνειρα τους, που ξεστομίζουν τις σκέψεις τους χωρίς να τις σκέφτονται. Στην ίδια κατάσταση βρίσκονται και οι δημοσιογράφοι, που με τα λεγόμενα τους παρασύρουν τους πολιτικούς, καλλιεργούν ουτοπίες και ποτίζουν τον λαό τους με φθόνο και μίσος κατά των Ελλήνων.

Πρόσφατα, Τούρκοι αναλυτές στο [CNN Turk](#), με την ενδεχόμενη επέκταση της χωρικής μας θάλασσας στο Κρητικό Πέλαγος στα 12 νμ, εξαπέλυσαν τις ίδιες απειλές που διαρκώς χρησιμοποιούν αξιωματούχοι της Τουρκίας με προεξέχοντα τον Ερντογάν. Στην εκπομπή αυτή ανέφερε προκλητικότερα ο απόστρατος αντιπύραρχος Ερντογάν Καρακούς ότι «η Ελλάδα δεν μπορεί να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα 12 ναυτικά μίλια νοτίως της Κρήτης, επειδή... η Γαύδος είναι τουρκική».

Η εποχή των κουρσάρων

Κατά την περίοδο των Σταυροφοριών, κατοίκησαν στο νησί Σαρακηνοί, γεγονός που μας το υπενθυμίζει και η παραλία Σαρακήνικο, που υπάρχει στο νησί. Λίγο αργότερα, κατά το 1539, οι κόλποι του νησιού προσέφεραν επίσης καταφύγιο και χρησιμοποιήθηκαν σαν ορμητήριο του διαβόητου πειρατή και κουρσάρου, Μπαρμπαρόσα.

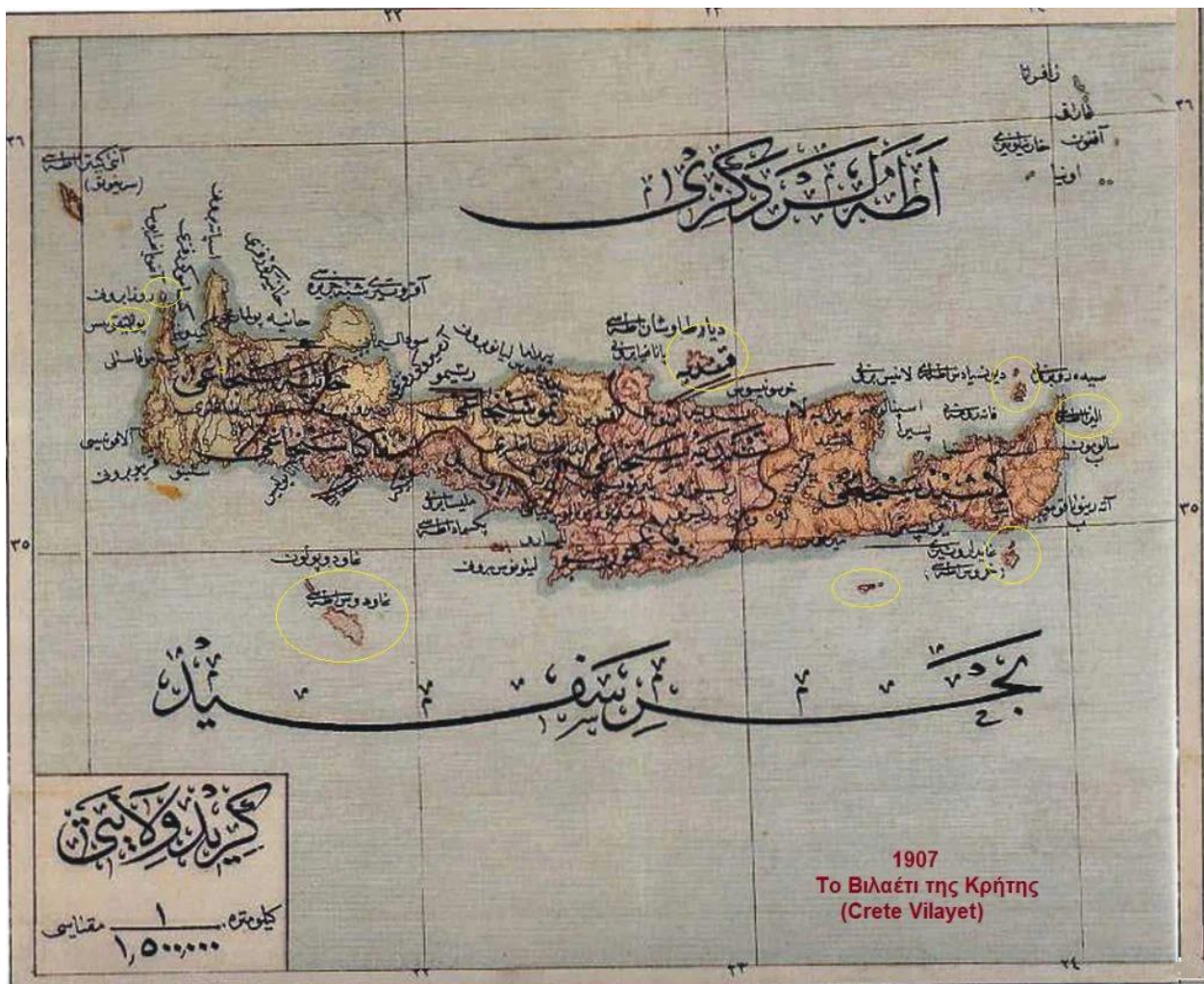
Όμως αυτός και το “τσούρμo” του, ποτέ δεν έζησαν στο νησί. Απλά το χρησιμοποίησαν. Επ’ ευκαιρία ας ανακαλέσουμε στη μνήμη μας πως την εποχή εκείνη, υπήρχαν δύο αδέρφια που ήταν ο φόβος και ο τρόμος όλων των πλοίων στην Μεσόγειο. Ο μεγαλύτερος, ο Ορούτς Ρείς και ο μικρότερος ο Χιζίρ Μπιν Γιακούμπ, εξορμούσαν από το νησί Ντζέρμπα της Τυνησίας, κατά των πλοίων των χριστιανικών κρατών. Επιτίθονταν σε κάθε εμπορικό και κυριεύαν από παπικές γαλέρες μέχρι και ισπανικά πολεμικά.

Μετά δε τον θάνατο του Ορούτς, ο “πειρατής” Χιζίρ Γιακούμπ, έγινε ο “κουρσάρος Μπαρμπαρός” και δρούσε υπό την προστασία του Σουλτάνου Σουλεϊμάν. Αυτός, για τις υπηρεσίες που του προσέφερε εναντίων των “παπικών κρατών” (Ισπανία, Γένοβα, Βενετία και Μάλτα), τον έκανε μέγα ναύαρχο του οθωμανικού στόλου.

Αναφέρει χαρακτηριστικά ο γνωστός περιηγητής της εποχής Mathieu Dumas: «Στο νησί αυτό, πηγαίνουν οι Σφακιανοί και σπέρνουν 100 μουζούρια σάρι και κριθάρι. Σπέρνουν όμως στα πεταχτά γιατί φοβούνται τους κουρσάρους. Μα όταν γίνει το νησί αυτό ένα Καστέλι όπου οι Σφακιανοί θα μπορούσαν στην ανάγκη να ασφαλιστούν από τις επιδρομές των κουρσάρων και να σωθούν με τις οικογένειές τους, τότε το νησί θα γινότανε πιο αποδοτικό και θα ανακούφιζε κάπως και θα βοηθούσε το βασίλειο της Κρήτης».

Αναπόσπαστο τμήμα της Κρήτης

Ο χάρτης που εξεδόθη όταν η Κρήτη έγινε από εγγλαέτι (μεγάλη διοικητική περιφέρεια), βιλαέτι (επαρχία) το 1907, λίγο πριν την ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα, μας δείχνει καθαρά πως η Γαύδος είναι αναπόσπαστο τμήμα της Κρήτης, όπως επίσης είναι και το Καστελόριζο στα Δωδεκάνησα.

Στη νεότερη ιστορία, στη δεκαετία του 1930, αποτέλεσε τόπο εξορίας αντιφρονούντων Ελλήνων. Ενώ κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, συμμαχικές δυνάμεις χρησιμοποίησαν το νησί, για να ελέγχουν τις ελληνικές θάλασσες. Επίσης, το 1996, το νησί βρέθηκε στην επικαιρότητα λόγω μιας αντιπαράθεσης της Τουρκίας με την Ελλάδα κατά την διάρκεια της σχεδίασης μιας νατοϊκής άσκησης. Ήταν τότε που για πρώτη φορά, επιτόλαιο αμφισβητήθηκε η κυριαρχία της Γαύδου, όπως και αυτή την φορά, και σε αυτές τις προκλήσεις θα πρέπει να απαντήσουμε πως, η Κρήτη κέρδισε με αγώνες και με δεκάδες επαναστάσεις, την ελευθερία και την ένωση της με την Ελλάδα.

Στις 30 Μαΐου 1913 κατά την υπογραφή της συνθήκης του Λονδίνου ο Σουλτάνος Μεχμέτ ο 5ος παραιτήθηκε όλων των δικαιωμάτων του στην Κρήτη (άρθρο 4) και με την επόμενη συνθήκη της 1/11/1913, παραιτήθηκε και από την επικυριαρχία του στο νησί. Οι Τούρκοι πρέπει να χωνέψουν πως όταν την 1/12/1913 υπεσάλη η σημαία της Κρητικής Πολιτείας που θύμιζε την επικυριαρχία των Οθωμανών και υψώθηκε η ελληνική, τα όνειρα για επανάκτηση κάποιου “κυριαρχικού δικαιώματος” του νησιού, έσβησαν για πάντα.

Γιατί απαγόρευαν στον Τζιτζικώστα να μπει στην Τουρκία

Ο γωνιακός πύργος του Φρουρίου Φιρκά (στα τούρκικα σημαίνει στρατώνας) όπου υπεσάλη η σημαία της «Κρητικής πολιτείας» και υψώθηκε η Ελληνική την 1/12/1913 κατά την επίσημη τελετή της ενσωμάτωσης της Κρήτης στην Ελλάδα.

Γαύδος και Γαυδοπούλα

Όσον αφορά τώρα τα νησιά Γαύδο και Γαυδοπούλα, για τα οποία έχουν και συνεχίζουν να αμφισβητούν την ελληνική κυριαρχία, τους παραπέμπω στο κατάστιχο ΚΚ 827 των αρχείων που φυλάσσονται στην Κωνσταντινούπολη (ψηφιακά αντίγραφα υπάρχουν στο Ρέθυμνο), που γράφουν πως τα νησιά αυτά ήταν αναπόσπαστο μέρος της Κρήτης.

Η περιοχή τότε παραχωρήθηκε στον κατακτητή του νησιού Ντελί Χιουσεΐν πασά, ο οποίος την μετέτρεψε αμέσως σε βακούφι με απώτερο στόχο την εξασφάλιση των εισοδημάτων της περιοχής για την οικογένεια του. Σύμφωνα με τον κανονισμό του βακουφιού των Σφακίων (βακφιγιέ) ο αφιερωτής Χιουσεΐν όρισε ένα διαχειριστή (μουτεβελή, Kaymakam mutevelli) και ένα επόπτη (ναζίρη) ως υπεύθυνους για τη βακουφική περιουσία η οποία αποτελείτο από τα 11 χωριά των Σφακίων, μαζί με τα μετόχια τους και τα νησιά της Γαύδου και Γαυδοπούλας.

Τυπικά, λοιπόν, οι κάτοικοι των περιοχών αυτών έπρεπε να πληρώνουν 5.000 γρόσια για τους φτωχούς των πόλεων της Μέκκας και της Μεδίνας, στα οποία περιλαμβανόταν και ο κεφαλικός φόρος, η δεκάτη, οι τελωνειακοί φόροι για τα λιμάνια της περιοχής καθώς και άλλα δημόσια και ειδικά τέλη. Τα χρήματα αυτά συγκεντρωνόταν από τους καπετάνιους των χωριών και τον διορισμένο μουτεβελή και έπρεπε να δίνονται στον υπεύθυνο της οικονομικής υπηρεσίας του βακουφιού ο οποίος με τη σειρά του τα έστειλε στην Κωνσταντινούπολη. Ήταν λοιπόν η Γαύδος από τότε και το γνωρίζουν, αναπόσπαστο μέρος της Κρήτης.

Το νοτιότερο μέρος της Ελλάδας και της ΕΕ

Επίσης, στην εργασία των Κατερίνα Κόπακα, Δάφνη Γόντικα και Γεωργίας Μοσχόβη με θέμα “Χαρτογραφική αναγνώριση της νήσου Γαύδου” βλέπουμε ότι σε δείγμα 290 ελληνικών και άλλων ξένων χαρτών της Κρήτης, του Αρχιπελάγους και του ευρύτερου ελλαδικού χώρου, η Γαύδος απεικονίζεται στα 2/3 των χαρτών, δηλ. σε 190 χάρτες, που έχουν εκπονήσει 130 διαφορετικοί χαρτογράφοι-εκδότες από τον 15ο μέχρι και 20ο αιώνα, πάντα μαζί με την Κρήτη και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα αυτής.

Ανακεφαλαιώνοντας, η Γαύδος, το νοτιότερο τμήμα της Ελλάδας αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εμφανίζεται σχεδόν σε όλους τους ναυτικούς, γεωγραφικούς, πολιτικούς και ιστορικούς χάρτες δίπλα στην Κρήτη και πάντα αποτελούσε αναπόσπαστο έδαφος της. Το γεγονός αυτό, το επιβεβαιώνουν εκτός των χαρτών και τα επίσημα οθωμανικά έγγραφα που βρίσκονται στην Κωνσταντινούπολη. Τέλος, στην Γαύδο, παρόλο που κάποτε αποτελούσε περιοχή του βακουφιού Σφακίων, δεν έζησε ποτέ Οθωμανός. Μόνο κουρσάροι φαίνεται πως πάτησαν το πόδι τους στο νησί και, αυτό, για να πάρουν νερό και τρόφιμα.

Ας πάψουν λοιπόν να δημιουργούν προβλήματα και να ονειρεύονται την αναβίωση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, γιατί αυτά τα όνειρα μόνο προβλήματα μπορούν να δημιουργήσουν.

- Οι απόψεις που αναφέρονται στο κείμενο είναι προσωπικές του αρθρογράφου και δεν εκφράζουν απαραίτητα τη θέση του SLpress.gr
- Απαγορεύεται η αναδημοσίευση του άρθρου από άλλες ιστοσελίδες χωρίς άδεια του SLpress.gr. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση των 2-3 πρώτων παραγράφων με την προσθήκη ενεργού link για την ανάγνωση της συνέχειας στο SLpress.gr. Οι παραβάτες θα αντιμετωπίσουν νομικά μέτρα.

